

Ο γεννημένος στη μεσογειακή Γαλλία από Κορσικανό πατέρα και Γενοβέζα μητέρα Paul Valéry μας έχει πει πως: *«Τα βιβλία έχουν τους ίδιους εχθρούς με τον άνθρωπο: τη φωτιά, την υγρασία, την ανοησία, το χρόνο και το ίδιο τους το περιεχόμενο».*

Ισχυρή, αν όχι ακλόνητη άποψη. Πάνω της προέκυψε και το «μαυρόασπρα καρέ & άλλες ιστορίες», που έρχεται σαν τέταρτη έκδοση και πέμπτος τόμος με δεύτερο τμήμα των τίτλων, αυτό το «& άλλες ιστορίες».

Δεκαοκτώ χρόνια μετά την πρώτη έκδοση, ο κύκλος της εξερεύνησης των τριών πρώτων μεταπολεμικών δεκαετιών του ελληνικού μότορσπορ δείχνει να κλείνει με άλλες 372 σελίδες, όπου αναφέρονται 829 ονοματεπώνυμα, εκθέτονται 1163 εικόνες και δομείται με, περίπου, 111.000 λέξεις.

Το παρελθόν δεν είναι απαραίτητο ότι εγγυάται για το μέλλον, αλλά καθώς ο κόσμος αλλάζει με ολοένα επιταχυνόμενο τρόπο, κάποιες μνήμες είναι αναντικατάστατες όχι μόνο διότι είναι ένας από τους καλύτερους τρόπους να κατανοήσουμε το τώρα, αλλά διότι δεν μπορούμε να τις ξαναζήσουμε. Τις περιβάλλει, τις χαρακτηρίζει μια μοναδικότητα.

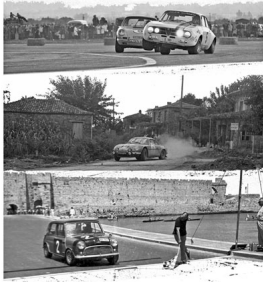
Προσμένοντας καλύτερες, πιο ήρεμες μέρες, ώστε να βρεθούμε από κοντά οι λίγοι, σχετικά, ομοϊδεάτες για κάτι σαν παρουσίαση, ιδού η πρώτη, μικρή, ιδέα για το τι περιλαμβάνει, τι υπόσχεται και με τι ασχολείται το «μαυρόασπρα καρέ & άλλες ιστορίες».

Είναι, το εξώφυλλο και το εισαγωγικό σημείωμα .

Για περισσότερες πληροφορίες, e-mail στο:
mavroasprakare@gmail.com

Νικόλαος Σ. Ζαλιμάς

μαυρόασπρα καρέ & άλλες ιστορίες

Αθήνα
Ιανουάριος 2021

εισαγωγικό σημείωμα

Κάθετος δεκαετία χρόνια από το τελευταίο μέρος της τριλογίας με δεύτερο τμήμα τίτλου το «...& άλλες ιστορίες». Ας θυμόμαστε, το 2003, το είχαμε λέγαμε περιεχόμενο δημοφιλές «50 χρόνια Ασφοδία rally 1953-2003 & άλλες ιστορίες», το 2005, ο κλάδος αλλοιώθηκε, σε πρώτη ανάρτηση, τίτλος «Όλα όσα κι άλλα ιστορίες» και το 2008, το σχετικό ποικιλιακό «Κουσκιάδες στο χρόνο & άλλες ιστορίες».

Όλας αυτές οι εκδόσεις ήταν κυρίως καταγεγραμμένες του μεταπολεμικού ελληνικού μόντοπορ, οι οποίες ξεκίνησαν από το 1951, από τότε δηλαδή που, πολύ καλά, επιχειρείται και η πρώτη μεταπολεμική εργατοκρατική δημοκρατία, και φθάνουν φυσικά χρόνια αργότερα, έως τις αρχές της δεκαετίας του 1980. Ήταν μέρες τότε, λοιπόν, κατά την ταπεινή μου άποψη, η καλύτερη από τις και με τα ίδια ονόματα νωθές προς και να καθίστανται με συνέπεια, είναι δεν με απορία, οπότε δεν φοβόμαστε το κίνητρο της ανασκόπησης.

Είναι σαφώς προτιμότερο να αναζητήσουμε κάποιους που ενδέχεται να στείλουν, την ένταξη παρόμοια, σε άλλα ιστορικά ή να πάρει πρόθυμος που τονύονταν καλύτερα, τα πρώτα φθισούς, εχθρική όποτε να κλέβει μια όσο το δυνατόν, αντικαταστάσιμη αλλά και ουσιαστική καταγεγραφή.

Έτσι με το «μαυρόασπρα καρέ & άλλες ιστορίες», η τριλογία γίνεται τετραλογία, οι πληροφορίες για αυτή την περίοδο πληθύνονται, καθώς παράλληλα αναπτύσσεται και πολλές, άγνωστες, αδημοσίετες φωτογραφίες.

Επιπλέον σε μια εποχή όπου καταγράφεται ολόκληρο και περισσότερο η αντίθεση ότι μια έκδοση είναι χιλιάδες χιλιάδες, καθώς συνεχίζονται εσφαλμένα, σε όλη επανέκδοση παρακαλούμε, ήχρη, τα ιστορικά ή κάποια όσα οι εκδόσεις αναφέρονται με την ονομασία της λέξης τους και είναι οι λέξεις που, όχι απλά, καταγράφουν τον οπτικό χαρακτήρα.

Να μη παρερμηνεία το κείμενο γράφω ότι σε αυτή την χρονική περίοδο, από τη στιγμή που εκδόθηκαν οι «Κουσκιάδες» έως τις μέρες μας, η ρήση βρέθηκε σε μια σοβαρή οικονομική κρίση, σε μια σημαντική κοινωνική αναταραχή και, όσο κι αν θέλουμε να το παραβλέψουμε, σε πλήρη αδυναμία απόδοσης, κυριαρχικής πολιτικής, για να τολμή, έτσι, ορατά διακατακτά.

Το κείμενο της παρούσης έκδοσης κατατάσσεται σε 13 κεφάλαια. Το πρώτο, «επιχειρηματικές συνθήκες», έχει να κάνει με ένα πλήθος γεγονότων, από τις δεκαετίες του 1950, του 1960 και του 1970, που είχαν μέγιστη απήχηση ή ακόμα και αρνητική. Η σειρά καταγραφής είναι χρονολογική. Ακολουθούν πάντως, δημοσιογραφικές, γεγονότα και θεματικά περιεχόμενα, ασφαλώς προτιμότερη και αδημοσίετες.

Το δεύτερο, στην αρχή του Δ.Ε.Α., ανήκει στην τύχη των εργατών. Την έκτακτη του πρώτα από το κίνημα των αγροτών, ακολουθεί από το παραδοσιακό περιβάλλον και την πιθανή επανάστασή του, έως τον πόλεμο στο νησί του Σουλίου.

Το «Ακρωτήριο», που οι πολλές έχει ανακατασκευαστεί εν τω μεταξύ, ως η κρήνη της δεκάτης του ελληνικού μόντοπορ, λέει και διατηρεί το ενδιαφέρον από το λαμπρό παρελθόν του. Το Δ.Ε.Α. που, τώρα, αποτελεί μνημείο, και στη «Κουσκιάδες» Μνημείο του ελληνικού μόντοπορ.

Θαυμάζω και στις μέρες μας είναι κάτι περισσότερο από ένα εμπορικό πακέτο, το οποίο επιπροσέχεται κινείται από τον ιδιωτικό τομέα δεν μπορεί να υποστηρίξει, ενώ πιθανή χρηματοδοτική εμπλοκή του κρατικού παρελθόνου, εν μέσω βίαιης κρίσης και σπινθηρίσματος σε μια δοκιμαζόμενη προκοσμημένη χώρα, δεν θα ήταν απρόβλεπτη.

Το τρίτο, «από τη θέση στην Ομοσπονδία», αναφέρεται με συνέπεια την ιδιαίτερη μερίδα που ανατίθεται την ελληνική δεκαετία. Σηματοδοτείται από καταγεγραμμένα γεγονότων και διαδικασίες, όπου βέβαια παρουσιάζονται ριζικές από το παρελθόν.

Το τέταρτο, «ο Σχισμικός κόμπος των αλληλεπένων», αφορά τις προκοσμητικές του χρόνια που εκκλιμακώθηκαν τα εργάσιμα σε όσα τα τελευταία δεκαετία χρόνια. Περιγράφει τους χαρακτήρες, το έργο τους, το στήριγμα που άφησαν. Κάποιες προσηλπίσθη να μην ξεχάσουμε στα λεγόμενα του χρόνου.

Στο πέμπτο κεφάλαιο, «εργασία», πραγματοποιείται ένα είδος παραβίασης καθώς οι γράφω τότε, για λίγες σελίδες, πραγματοποιούνται. Αναπτύσσεται παραβίαση, καθώς αναλύονται από το φως του scanner μερικές εκδόσεις τόσο σπάνιας γραμματικής ομορφιάς, όσο και σπουδαιότερα περιεχόμενα. Έτσι, αναδεικνύονται με άλλες, κάποιες γνώσεις, στις οποίες προστίθενται σφάλματα.

Η έκδοση ολοκληρώνεται στο έβδομο κεφάλαιο με τον τίτλο «επιλόγες». Αποτελείται από μια μακρή συλλογή εκδόσεων και των κειμένων που τις συνοδεύουν, όσο προσωπικά σημαντικές, και άλλες φορές, στοιχεία αναφέρονται σε μια εύλογη εργασία, για όπως επιθυμούν μια πληροφορία συγκεκριμένη. Κοιμάς και με ένα γλωσσάρι, ένα εργατοκρατικό λεξικό των εκδόσεων έργου, αλλά και ένα φωτογραφικό αρχείο, που αναπτύσσεται την κάθε έκδοση με το δημοφιλέστερο.

Ο προσηλπίσθη αναγνώστης και σχετική γνώση θα παρατηρήσει την απουσία πολύ λίγων αναφορών στον, ιστορικά, και έλαττωσε στην ανακρίβεια. Η πιθανότητα ουσιαστική διαπίστωση επιδέχεται δύο ερμηνειών.

Αποκομίζω, πρώτον, διότι το σύστημα, τα σκεπάζει τους στοιχεία είναι, κατά πολύ, καλύτερα με θετικές τους, σε κείμενα ότι υπήρξαν, ανακατασκευασμένα, θετικά στοιχεία. Δεύτερον, διότι η ρήση του Oscar Wilde «αυτά που συμβαίνουν περισσότερο στην επιθυμία μας, ποτέ είναι οι απάντες», παύσει και ανάμεσα μας τους.

Οι μη αναμενόμενα στοιχεία υπήρξαν και παραμένουν ασημένια ελληνική και εκκοσμητική εργασία. Υπήρξαν και παραμένουν σπάνια, ιδιαίτερα σπάνια σε όσους τους σκεπάζει, ελληνόφωνοι. Τονύονταν ήταν αφορμή εξαιρετικά και βοηθά προσηλπίσθη σε όσους θεωρούσαν ως υφιστάμενος, διανοητικές απόψεις του είδους.

Ας τονύονταν επίσης ότι δεν θα είναι άσχημο το σημάδι που, προς όλη επικαλούμενα το ελληνικό μόντοπορ κλάδος προσηλπίσθη, για να εκφράσει επιθυμία των πάντων.

Αυτά, τα προσηλπίσθη, εν ολίγοις.

Νικόλαος Σ. Ζαλιμάς

Φθινόπωρο 2020

[7]